

Utredning av donationsvilja

Då en person kan komma att avlida på ett sådant sätt att organdonation är möjlig är det hälso- och sjukvårdens skyldighet att utreda den möjliga donatorns inställning till donation. Utredning av donationsvilja ska påbörjas skyndsamt efter att ett brytpunktsbeslut är fattat, men med hänsyn tagen till de närståendes situation. Detta kan ta allt ifrån några minuter till något dygn. För organdonation från barn, se även kap. 11. Utredning av donationsvilja utgår från [Transplantationslagen](#).

Donationsregistret

I samband med utredning av donationsviljan kontaktas transplantationskoordinatören för sökning i Socialstyrelsens donationsregister enligt Förordning (2018:307) om donationsregister:

1. efter det att det fastställts att personen avlidit, vilket ska vara dokumenterat i patientjournalen, eller
2. efter det att ställningstagande gjorts om att inte inleda eller fortsätta livsuppehållande behandling (brytpunktsbeslut), vilket ska vara dokumenterat i patientjournalen. **Detta ställningstagande ska vara gjort av en legitimerad läkare i samråd med en annan legitimerad läkare.**

Känd vilja

Varje människa har rätt att själv bestämma om han eller hon vill donera organ och vävnader efter döden. Det är den enskilde individens inställning till donation som alltid bestämmer om ingreppet får utföras eller inte. Det är viktigt att de ställningstaganden som den enskilde individen har gjort under sin livstid respekteras och närstående har ingen laglig rätt att ändra på personens beslut.

Det finns olika sätt att uttrycka sin vilja/inställning till donation:

- Registrera i Donationsregistret
- Muntligt till närstående
- Skriftligt/digitalt såsom t.ex. medicinskt ID i mobiltelefon

Det är alltid den sista uttryckta viljeyttringen som gäller

Enligt Socialstyrelsen har dock skriftliga källor särskild betydelse, vilket innebär att man inte kan frångå en skriftligt uttryckt vilja endast med en tolkning. Om man frångår en skriftlig vilja måste den ha varit tydligt muntligen uttryckt.

Villkor för medgivandet

Det finns möjlighet att välja donation enbart för transplantation alternativt donation för transplantation och annat medicinskt ändamål, se kap. 10 om annat medicinskt ändamål. Den enskilde individen kan även ha villkorat sitt medgivande genom att undanta vissa organ och/eller vävnader.

Tolkad vilja

Om donationsviljan inte är känd har närstående möjlighet att **tolka personens vilja**, att donation skulle vara i överensstämmelse med personens inställning – dvs. tolkad som positiv till donation.

Närstående kan även tolka att donation skulle strida mot personens inställning – dvs. tolkad som negativ till donation.

Betänketid

De närstående måste ges "skälig" betänketid dvs. tid att samråda och förstå situationen samt vad donation innebär. Hur lång tid detta är får avgöras från fall till fall.

Okänd vilja

Om den möjliga donatorns inställning till donation förblir okänd, informeras närstående om att organdonation ändå kan bli möjligt, då vi i Sverige tillämpar **förmodat samtycke**. Det betyder att om inget framkommer i utredningen som talar emot, förväntas individen vara positiv till donation, även om inget ställningstagande gjorts.

Vuxna beslutsoförmögna

Ett donationsingrepp får inte genomföras, om den avlidne vid sin död var vuxen och hade en funktionsnedsättning av sådan art och grad att det är uppenbart att personen som vuxen **aldrig** haft förmågan att förstå innebörden av och kunnat ta ställning till donation.

Närstående

Med begreppet närstående avses i första hand familjen eller andra nära anhöriga, dvs. make/maka, sammanboende, barn, föräldrar, syskon, far- och morföräldrar. Men enligt Socialstyrelsen går det inte att generellt fastslå vem som är närstående, utan det får avgöras i varje enskilt fall. Det kan vara en person som den enskilde anser sig ha en nära relation till, t.ex. en nära vän.

Underrättelseskyldighet

Ett donationsingrepp får inte genomföras innan någon närstående, **i de fall sådana finns**, har underrättats. Om sjukvården har uttömt alla möjligheter att underrätta närstående men ändå inte lyckats komma i kontakt med någon, får organdonation genomföras om den enskilde individen har medgett detta.

Om de närstående är oense

Om donationsviljan inte är känd och de närstående är oense om patientens donationsvilja, får donationsingreppet inte genomföras. De närstående har själva ansvaret för hur samrådet och diskussionen sker, men en läkare och sjuksköterska bör finnas med som stöd i dessa diskussioner. Läkaren har dock ingen skyldighet att aktivt tillfråga varje tänkbar närstående.

Om närstående saknas

Det finns inga hinder för donation om det är fullständigt utrett att det saknas närstående och **patienten inte motsatt sig donation**, eller det finns anledning att anta att ingreppet inte strider mot dennes inställning. Sjukvården får i dessa fall, anta att donationsviljan är positiv. Hur eftersökningen av närstående har gjorts ska dokumenteras i journaltext.

Utländska medborgare

För en utländsk medborgare gäller samma regler som för en svensk medborgare. En del länder har register som motsvarar vårt donationsregister och transplantationskoordinatören kan vara behjälplig för sökning i dessa register.

Dokumentation

Utredningen av donationsviljan ska dokumenteras i patientjournalen, se kap. 9. Vid positiv donationsvilja ska formulär "Journalhandling för donationsingrepp på avliden donator – DBD/DCD" fyllas i, kap. 9.

Om det efter utredning av donationsvilja inte är aktuellt med organdonation skall all organbevarande behandling avslutas skyndsamt. Dokumentera i patientjournalen varför organdonation inte är aktuellt.